

[Undervisningsministeren.]

afkortes, således at skolegangen slutter én eller to timer tidligere end på ugens andre dage. Ophævelsen af de korte lørdagstimer behøver imidlertid ikke alle vegne at medføre bortfald af den kortere undervisningstid om lørdagen, for det ugentlige timetal, børnene skal læse, er ikke større, end at undervisningen om lørdagen kan slutte tidligere end de øvrige ugedage, såfremt skolevæsenet råder over det tilstrækkelige antal lokaler og lærere. Men dette er desværre ikke tilfældet alle steder. Navnlig i kommuner med stærkt voksende børnetal, f. eks. adskillige københavnske omegnskommuner, vil lokaleforholdene nødvendiggøre en sådan skolegang også om lørdagen, hvis ikke de enkelte timer afkortes.

Det i den senere tid så stærkt omtalte minuteirkulære, cirkulæret af 14. september 1961 om det pligtige timetal for folkeskolens lærere, og cirkulærskrivelse af 15. december 1961 har i sig selv intet at gøre med skolegangens ordning, men handler om forskellige forhold vedrørende lærernes undervisningspligt, herunder hvor lang tid der skal undervises, før overtidsbetaling kan ydes.

Jeg finder de stærke forældreønsker om afkortning af børnenes skolegang om lørdagen velbegrundede. De særlige vanskeligheder, der gør sig gældende med hensyn til mangelen på lærere og lokaler, kan gøre det ønskeligt midlertidigt eller varigt at ændre gældende almindelige regler for at gøre det lettere for de kommunale myndigheder at indføre weekendordninger ved deres skoler. Jeg har derfor taget hele dette spørgsmål op til nærmere undersøgelse i ministeriet. I denne undersøgelse vil blive inddraget forskellige muligheder, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på.

Så vil jeg gerne føje til, at da de regler, som gælder om weekendordning, ikke er de samme inden for alle skoleformer, vil ministeriet søge at nå frem til en større ensartethed i reglerne.

Morten Lange: Det kan jo kun være tilfredsstillende, at den højtærede minister vil tage disse spørgsmål op til undersøgelse. Jeg vil blot håbe, at denne undersøgelse må blive af en betydelig hastighed, så vi kan få et resultat snart. Det er naturligvis rigtigt, at det ikke er en straf at gå i

skole; det er det først, når man skal gå i skole, mens de andre har fri, og det er det, børn og forældre føler i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Thestrup til finansministeren:

„Er finansministeren bekendt med ordlyden af undervisningsministerens skrivelse af 18. juli 1962 til finansudvalget vedrørende byggeriet på Lundtoftesletten. (Aktstykke nr. 818)?

I bekræftende fald spørges, om finansministeren godkender den opfattelse af bevillingspraksis, som dette aktstykke er udtryk for.“

Thestrup: Jeg har stillet spørgsmålet for at få fastslået, hvor langt vor bevillingspraksis rækker. Spørgsmålet har derfor forfatningsmæssig betydning, men det har også en praktisk betydning.

Vor praksis med hensyn til afholdelse af statsudgifter på forventet efterbevilling er jo i sig selv ikke uden betænkelighed. Der står nemlig i grundlovens § 46, stk. 2:

„Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folkettinget vedtagne finanslov eller i en af folkettinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.“

Alligevel har vi den praksis, at når finansudvalget giver sin tilslutning dertil, kan udgiften afholdes på forventet efterbevilling, d. v. s. i forventning om, at det flertal, der i finansudvalget stemmer for godkendelse, også vil sikre udgiftens vedtagelse på tillægsbevillingsloven. En sådan praksis må kræve klare og skarpt optrukne grænser; den må kræve en udtrykkelig og direkte godkendelse af den enkelte bevilling.

Begrebet rammebevilling gør ingen ændring heri. En rammebevilling er en bevilling, der fastsætter rammen for eller grænserne for, hvor meget der i alt må bruges til et bestemt formål, f. eks. til et byggeri, der strækker sig over flere finansår. Men selv om den samlede sum til formålet således er fastsat, kan der ikke i det enkelte finansår anvendes mere dertil, end finansudvalget udtrykkelig har godkendt for det pågældende finansår.

Vedrørende Lundtoftebyggeriet, hvor de givne bevillinger er ved at være opbrugt,